

ἡμέραν θέλεις ἀναγκασθῇ νὰ τοῖς δώσης, ἐν τῇ ζωῇ τοῦ κόσμου αὐτοῦ, τὸν τελευταῖον ἀποχαιρετισμόν!

(ἀκολουθεῖ).

Ο ΙΩΣΗΦ ΠΡΙΒΑΤΟΣ ΜΟΛΙΕΡΟΣ ΚΑΙ Ο ΚΛΕΠΤΗΣ.

Ὁ Ἰωσήφ Πριβάτος δὲ Μολιέρος, εἰς τῶν ἀρίστων τῆς ἐποχῆς του φυσικῶν (α), εἶχε τὴν συνήθειαν νὰ ἐργάζεται εἰς τὴν κλίνην. Ἡμέραν τινὰ, καθ' ἣν ἡ ἀνεψιά καὶ ἡ ὑπηρέτρια αὐτοῦ εἶχον ἐξέλθει, εὐρίσκετο μόνος εἰς τὸν κοιτῶνά του ἐργαζόμενος. Κλέπτης τις εἰσέρχεται αἴφνης.

— Κύριε, τί ζητεῖτε;

— Τὸ βαλάντιόν σας.

— Τὰ χρήματά μου τὰ ἔχω εἰς τὸν ἀριστερόν σύρτην τοῦ γραφείου μου· λάβε τα, ἂν θέλῃς, ἀλλὰ πρὸςέξε, σὲ παρακαλῶ, νὰ μὴ μετακινήσῃς τὰ χειρόγραφα μου.

Ὁ κλέπτης ἀφοῦ ἔλαβε τὰ χρήματα, ἐξῆλθεν ἀφήσας τὴν θύραν ἀνοικτήν.

Ἦτο χειμὼν.

— Κύριε, Κύριε, ἔβαλες χεῖρα εἰς τὰ χειρόγραφα μου;

— Ὁχι.

— Πολὺ καλὰ. Κλείσε λοιπὸν, σὲ παρακαλῶ, τὴν θύραν.

Ο ΠΙΡΩΝ ΚΑΙ Ο ΤΥΦΛΟΣ ΕΠΑΙΤΗΣ.

Ἐπαίτης τις τυφλὸς εἶχε γράψει ἐπὶ τῆς θύρας τῆς καλύβης του στίχους τινὰς, δι' ὧν

ἐζήτει ἐλεημοσύνην· ἀλλ' οἱ στίχοι αὐτοῦ ἦσαν ἄθλιοι καὶ δὲν συνεκίνουν ποσῶς τοὺς διαβάτας. Συνεβούλευσαν αὐτὸν τινὲς νὰ παρακαλέσῃ τὸν ποιητὴν Πίρωνα νὰ γράψῃ δι' αὐτὸν δύο ἢ τρεῖς στίχους.

Ἡμέραν τινὰ ἐνῶ διέβαιναν ἐκεῖθεν ὁ Πίρων, εἰπέ τις πρὸς τὸν ἐπαίτην, ἰδοὺ ὁ Πίρων διέρχεται· τότε ὁ τυφλὸς ἐξέφρασε πρὸς αὐτὸν τὴν ἐπιθυμίαν του.

— Εὐχαρίστως, συνάδελφε, ἀπεκρίθη ὁ Πίρων· θὰ πασχίσω νὰ σὲ εὐχαριστήσω.

Εἰς τὴν ἐπιστροφὴν του ὁ Πίρων ἐνεχείρισε πρὸς τὸν ἐπαίτην τοὺς ἐξῆς ἐξ ἑξήκοντα στίχους.

Εἰς τοῦ Θεοῦ τὸ ὄνομα κ' εἰς τὴν χριστιανοσύνην

Δότε μοι, σὰς παρακαλῶ, μίαν ἐλεημοσύνην.

Ὁ δυστυχὴς ποῦ ἔρχεται τὴν χάριν νὰ ζητήσῃ

Εἶναι τυφλὸς, δὲν δύναται ποσῶς νὰ σὰς γνωρίσῃ.

Ἀλλὰ ὁ ὕψιστος Θεὸς ποῦ βλέπει καὶ γνωρίζει

Τὴν ἐλεημοσύνην σας χιλιάκις σὰς χαρίζει.

Ο ΣΤΕΡΝ ΕΙΣ ΟΔΟΠΟΡΙΑΝ.

Οἰκογενειακὰ ὑποθέσεις εἶχον ἀναγκάσει τὸν Στέρν, τὸν πνευματώδη συγγραφέα τοῦ Τριστάμου Σάνδου καὶ τοῦ Αἰσθηματικοῦ Ταξειδίου (α) νὰ ὑπάγῃ εἰς Cambridge-Shire οὐ μακρὰν τῆς κωμοπόλεως Newmarket.

Ὁ Στέρν ἐταξειδευσεν ὡς φιλόσοφος· ἐντὸς μικροῦ δισσακίου εὗρισκοντο πάντα τὰ διὰ

(α) Ὁ Στέρν ἐγεννήθη εἰς Κλομμέλην τῆς Ἰρλανδίας τὸ 1713, ἀπέθανε τὸ 1768· ἀνῆκεν εἰς τὸν Ἀγγλικανικὸν κλήρον. Συνέγραψε τὸν Τριστάμον Σάνδον, σύγγραμμα προτύπων καὶ καινοφανῆς. τὸ Αἰσθηματικὸν Ταξειδίον, καὶ τινὰς Ὀμιλίαις. Σ. Μ.

(α) Οὗτος ἐγεννήθη εἰς Τεράσκο πλησίον τοῦ Ῥοδανῶ ποταμοῦ, τὸ 1677. ἀπέθανε τὸ 1742. ἦν μέλος τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν καὶ καθηγητὴς τῆς φιλοσοφίας εἰς τὸ γυμνάσιον τῆς Γαλλίας.